

Sygn. akt IX U 1241/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Maria Olszowska
Protokolant:	St. Sekretarz Sądowy Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. S. /S./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 31 sierpnia 2018 r. Znak (...)

1. **oddala odwołanie,**

2. **zasądza od ubezpieczonego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. kwotę 180,00zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sędzia

Sygn. akt IX U 1241/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.08.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. S. (S.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powołanej ustawy, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury, po uprzednim odtworzeniu jego zarobków uzyskanych w KWK (...) w latach 1957-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.07.1984r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 6/1983-5/1984. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 294,63% i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu(...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wyniósł 86,94% - przy czym za okres od 12.11.1957r. do 31.12.1979r. przyjęto wynagrodzenia minimalne.

(dowód: akta rentowe)

W toku niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rent i emerytur celem wyliczenia (odtworzenia) wysokości zarobków ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w KWK (...) w R. od 1957r. do 1979r. na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego oraz obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przy założeniu, że ubezpieczony w tych latach pracował na stanowiskach jak w świadectwie pracy i otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, pracował w systemie trzyzmianowym oraz w drugim wariantcie, że pracował tylko na zmianie nocnej oraz wszystkie niedziele przy uwzględnieniu dokumentacji pracowniczej znajdującej się w aktach emerytalnych i osobowych.

Maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za sporne lata wynosi w I wariantcie z lat 1963-1976, 1978-1982, 1984 - 189,46%, a w wariantcie II z lat 1963-1978, 1980-1982, 1984 - 206,48% i w każdym tym wariantcie jest niższy niż 250%.

(dowód: opinia biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z dnia 06.03.2019r. k.27-79).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2018r., poz. 1270 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia

podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Jak stanowi art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w każdym wariantcie jest niższy od 250%.

Za powyższym przyjęciem przemawia opinia biegłej sądowej z zakresu emerytur i rent, którą tut. Sąd w pełni podzielił jako rzeczową, specjalistyczną, szczegółowo przedstawiającą odtworzenie wynagrodzenia ubezpieczonego i wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru.

Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z akt pracowników porównawczych na okoliczność ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, uznając iż prowadziło by to jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w sytuacji gdy, z dokumentów tych nie wynika jakie ubezpieczony osiągał wynagrodzenie w poszczególnych okresach. Nie ulega także wątpliwości, że pracownicy ci nie posiadają takiej wiedzy na temat wynagrodzeń ubezpieczonego.

Podkreślić należy, że nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury, bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

Obliczenie wysokości wynagrodzenia musi być oparte na dokumentacji, z której wynikają określone kwoty wynagrodzenia. Kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać zatem udowodniona w sposób bezwzględny. Tylko dokumentacja stanowi precyzyjny dowód w zakresie wysokości wynagrodzenia w postępowaniu sądowym. Na podstawie innych dowodów nie jest możliwe dokładne określenie kwoty wynagrodzenia, a co zatem idzie - ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.03.2015r. III AUa 1807/14 (LEX nr 1814849).

Sąd Najwyższy w wyroku z 18 grudnia 1997r. (sygn. II UK 418/97, OSNP z 1998/22/661) stwierdził, że „w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo-płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego”. Ten kto się stara udokumentować wyższe świadczenie musi gromadzić dokumenty, wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, żeby udowodnić wysokość podstawy wymiaru świadczenia (tak również Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z 14 czerwca 2018r. w sprawie IIIAUa 1903/17).

Biegła odtwarzając wynagrodzenia ubezpieczonego wyliczyła je również w bardzo korzystnym dla ubezpieczonego wariantcie, a mimo to wwpw są znacznie niższe od 250%. Ubezpieczony nie spełnił zatem warunków do wnioskowanego przeliczenia z art.110a ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia. W pkt.2 wyroku Sąd na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (Dz.U. z 2018r. poz.265) zasądził od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia